

Decyzja

Prezydium KK

nr 147/17

ws. opinii o projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2018 (projekt z dnia 25 września 2017r.)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje projekt ustawy *o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2018 z dnia 25 września 2017 r.*

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wskazuje przede wszystkim na trwające od wielu lat, niedopuszczalne praktyki sięgania do środków Funduszu Pracy niezgodnie z jego przeznaczeniem oraz zamrażania wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, a także - sprzeczne z celami ustawowymi - wydatkowanie środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zakładowy fundusz świadczeń socjalnych

NSZZ „Solidarność” od kilku lat domaga się odmrożenia podstawy odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. W ubiegłym roku nastąpiło częściowe odmrożenie podstawy dopiero na kolejnym etapie interwencji Związku, podczas prac Senatu nad ustawą z dnia 4 listopada 2016 r. *o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2017*. Pomimo składanych przez stronę rządową obietnic dotyczących odmrożenia podstawy odpisu na zfsś oraz wyrażonej przez NSZZ „Solidarność” negatywnej opinii w tym zakresie do projektu ustawy budżetowej na rok 2018, projektodawca nie odstępuje od kilkuletniej praktyki niepodwyższania podstawy odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w roku 2018. Konsekwencją takiego działania jest realne obniżenie środków na pomoc pracownikom i ich rodzinom, a także emerytom i rencistom znajdującym się w najtrudniejszej sytuacji, co zasługuje na zdecydowanie negatywną opinię Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Negatywnie oceniane jest również "zamrożenie" odpisu na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych dla uczelni wyższych na poziomie planowanych przez uczelnie rocznych wynagrodzeń osobowych w 2013 r. Oznacza to, że szkoły wyższe w roku 2018 nie otrzymują

ok. 95 mln zł z odpisu podstawowego. Wobec dramatycznego niedofinansowania polskiego szkolnictwa wyższego, w tym niskich wynagrodzeń osobowych z tytułu zatrudnienia na uczelniach, każde "oszczędności" czynione w sferze nauki i szkolnictwa wyższego należy uznać za działania sprzeczne z interesem Państwa.

Negatywnie należy ocenić również propozycję zawartą w art. 2 przedłożonego projektu, zakładającą w roku 2018 ustalanie odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli, o którym mowa w art. 53 ust. 1 Ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku – Karata Nauczyciela (Dz.U. z 2017 r. poz. 1189), stosowanie kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 stycznia 2012 roku (faktycznie obowiązującej od 1 września 2011 r.) Powoduje to zmniejszenie odpisu w przeliczeniu na pełen etat o 148,30 zł. Analogicznie uregulowania zawarte w art. 25 projektu ustawy po raz kolejny prowadzą do zamrożenia odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla pracowników niepedagogicznych, poprzez propozycję stosowania przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2012 roku.

Ponadto po raz kolejny przedstawione skutki regulacji dotyczące odmrożenia podstawy odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych zawierają szacunki jedynie w zakresie oszczędności dla wydatków budżetu państwa, nie uwzględniają one ubytków podatkowych dla budżetu. W przypadku całkowitego odmrożenia za sprawą podatku od towarów i usług VAT (396 mln zł) oraz podatku dochodowego od osób fizycznych PIT (381 mln zł) dochody budżetu państwa mogłyby zyskać ok. 777 mln zł. Natomiast, gdy odmrożenie byłoby na poziomie przeciętnego wynagrodzenia z II półrocza 2016 roku dochody podatkowe wzrosłyby o 495 mln zł nie uwzględniając nauczycieli, pracowników uczelni publicznych oraz emerytów mundurowych, którzy mają inny sposób naliczania odpisu na ZFŚS. W związku z powyższym niezrozumiałe jest działanie rządu w tej kwestii, gdyż wpływa ono na osoby znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji, a skutki odmrożenia odpisu byłyby dla budżetu państwa źródłem dodatkowych przychodów.

Wynagrodzenia

NSZZ „Solidarność” nie wyraża zgody na zamrożenie wynagrodzeń pracowników sfery finansów publicznych wymienionych w opiniowanym projekcie. Erozja wynagrodzeń, w szeroko rozumianej sferze budżetowej, powoduje stały spadek atrakcyjności tego typu pracy, co w dłuższej perspektywie może powodować stały spadek jakości usług dla społeczeństwa, np. w pomocy społecznej. W wielu urzędach administracji centralnej nastąpiło zmniejszenie zatrudnienia, co - przy jednoczesnym wzroście obowiązków wynikających z obowiązujących

przepisów - powoduje zwiększenie obciążenia pracą, co de facto oznacza wzrost wydajności pracy za niższą płacę. Efektem staje się ucieczka ludzi młodych posiadających perspektywę z administracji; zaś ich dobra praca jest jednym z warunków sprawnej realizacji programu społecznego i ekonomicznego rządu.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” konsekwentnie zwraca uwagę na konieczność zwiększenia wynagrodzeń w sądownictwie powszechnym. Dlatego negatywnie ocenia art. 6 ust. 1 pkt 1) projektu ustawy, którego efektem będzie brak wzrostu wynagrodzeń asystentów sędziów, urzędników i innych pracowników w kolejnym roku.

Negatywnie również wypowiadamy się do treści art. 9 projektu ustawy. W dalszym ciągu NSZZ „Solidarność” oczekuje znacznie bardziej zwiększonych nakładów na wynagrodzenia nauczycieli, która to grupa zawodowa praktycznie nie była objęta wzrostem wynagrodzeń od 2012 r. Zarówno projekt ustawy budżetowej państwa na 2018 r., jak i opiniowany projekt wyraźnie dowodzą, że wzrost kwoty bazowej na poziomie 105% od 1 maja 2018 r. nie spowoduje realizacji publicznych deklaracji składanych przez Premier Rządu RP o pięcioprocentowej podwyżce płac nauczycieli w przyszłym roku budżetowym, a jedynie wynosić będzie 103,33%. Nieznacznie przekroczy zatem wskaźnik wzrostu cen towarów i usług.

Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Zdecydowany sprzeciw Prezydium KK budzi kolejny rok finansowania ze środków FP działań nie wchodzących do zadań tego Funduszu. Coraz wyższa kwota z Funduszu Pracy przeznaczona jest na staże podyplomowe oraz specjalizacje lekarzy, lekarzy dentyków, pielęgniarek i położnych, pomimo negatywnej opinii wyrażonej w *Uchwale Strony pracodawców i pracowników Rady Dialogu Społecznego nr 14 z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie zmian systemowych w Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych* oraz uchwale nr 2 Rady Rynku Pracy z dnia 5 października 2016 a także uchwale nr 46 strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego z dnia 22 września *ws. Planu Funduszu Pracy na rok 2018*. Przeniesienie ciężaru finansowania tego zadania od 2009 r. oraz kosztów koordynacji przez asystenta rodziny zdań określonych w ustawie o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” na Fundusz Pracy stanowi naruszenie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 *o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* (Dz. U.z 2017r. poz. 1065 z późn. zmianami), tym bardziej, że obecna sytuacja budżetowa jest korzystna, a procedura nadmiernego deficytu została uchylona w 2015 r.

Wbrew temu, co wskazano w uzasadnieniu ww. projektu ustawy, poprawiająca się sytuacja na rynku pracy nie powinna stanowić bezwzględnego i samoistnego uzasadnienia ograniczania środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu. Powyższe dotyczy w szczególności osób długotrwale bezrobotnych, których zatrudnienie pozwoliłoby na choćby częściowe uzupełnienie brakującej obecnie na rynku pracy siły roboczej, a jednocześnie w znacznej części rozwiązało problem aktywizacji osób znajdujących się w szczególnej sytuacji na rynku pracy.

Projektodawca nie wskazał przyczyny przeniesienia w całości pozycji świadczeń przedemerytalnych i zasiłków pogrzebowych z Funduszu Pracy do Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W tym wypadku również cel ustawy regulującej działanie FGŚP (określony w jej art. 1) nie jest związany w żadnym zakresie ze świadczeniami przedemerytalnymi i zasiłkami pogrzebowymi, co zasługuje na zdecydowany sprzeciw, który został wyrażony także w Uchwale nr 49 strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego strony pracodawców i pracowników z dnia 11 października 2017 ws. *Korzystania ze środków funduszy celowych, finansowanych ze środków pracodawców, na cele niezgodne z ich zadaniami statutowymi.*

Prezydium Komisji Krajowej negatywnie ocenia zmniejszenie środków finansowych kierowanych do Krajowego Funduszu Szkoleniowego. Fundusz ten utworzony został jako instrument prewencyjny, mający zapewnić dostosowanie kompetencji pracowników do zmieniających się potrzeb rynku pracy i pracodawców. Pomimo poprawiającej się sytuacji na rynku pracy, ograniczanie środków KFS jest działaniem nieprawidłowym, które długofalowo zagraża dostosowaniu umiejętności i kwalifikacji posiadanych przez pracowników do potrzeb pracodawców oraz stwarza istotne zagrożenie dla rynku pracy (patrz Uchwała Rady Dialogu Społecznego nr 46 o której wyżej).

W Art. 14 ust. 3 projektu. należy doprecyzować, którego punktu dotyczy odesłanie związane z art. 109 ust. 11 ustawy o promocji zatrudnienia.

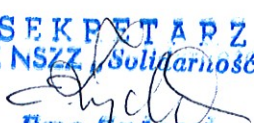
Pozostałe uwagi

Pozytywnie oceniamy realizację postulatu NSZZ „Solidarność” o zwiększenie środków na funkcjonowanie Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego.

Gdańsk, 18 października 2017 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek